

Claus Rasmussen, viðmerkjari:

STÍF HEVUR MENT SEG NÓGV

Tað eru nýggir karmar á Skála, nú kappingin fer av bakka-stokki, og tað heldur Claus Rasmussen vera ómetaliga gleðiligt fyri handbóltin á vestara armi á Skálafjørðinum.

– Nú fær man eitt nýtt gólv á Skála, og tað er ótrúliga kærkomið. Eg havi sjálvur verið venjari í StÍF, og eg veit, at gamla gólvið var øgiliga vána-ligt. Spurningurin er so, um tað er ein fyrimunur ella vansi fyri StÍF, at gólvið er skift út. Tað eigur at vera ein fyrimunur, heldur hann.

Claus Rasmussen heldur, at liðið hjá StÍF tók seg rættiliga nógv fram í fjør undir leiðslu av Paula Poulsen, venjara.

– Kvinnurnar hjá StÍF hava ment seg nógv, og har eru nógvir ungir og rættiliga evna-ríkir leikarar. Manglandi mál-verji hevur tó ofta verið ein trupulleiki hjá StÍF, og tað kann væl vera avbjóðingin aftur í ár, sigur hann.

Claus Rasmussen heldur somuleiðis, at ein afturvend-andi trupulleiki hjá StÍF er, at fleiri av kvinnunum eisini spæla fótibólt, og tí eru tær ikki eins nógv við í byrjanini av kappingarárinum, sum leikarar eru í øðrum feløgum.

Dugi ikki at spæla fyri **pengar**

VENJARI

Tomasz Zilberberg

MÁLVERJAR

Michala Corfitz Mather, Lív Arge og Tersa Ejdesgaard

ÚTILEIKARAR

Guðrið Poulsen, Karina Berg Høgnesen, Ninna Katrin Johansen, Paula Berg Høgnesen, Poula Dulavík Berg, Rebekka Justinesen, Sunfríð Berg Johansen, Bára Berg Danielsen, Birna Tummasardóttir, Emmy Ingibjörg Sjúradóttir Kass, Erla Petersen, Guðrun Gærdum, Rebekka Poulsen, Sólfríð Katrina Persdóttir Rasmussen og Ansy Sevdal

– Eg vil bara spæla við mínum barndómsfelag. Tað hevði ikki sagt mær nakað vunnið við einum felag, sum ikki er mítt, sigur Rebekka Justinussen, sum aftur í ár verður ein av stuðulsleikarunum hjá StÍF

Kvinnurnar hjá StÍF endaðu í fjør á einum fjórða plássi í Hvonndeildini, og tað fara tær at royna at gera betri í ár. Ein av profilunum á liðnum er 28 ára gamli landsliðsleikarin, Rebekka Justinussen, sum er lām og hevur skotið eina rúgvu av málum av høgra bakki. Hon hevur spælt við StÍF alt sítt lív. Lāmíir leikarar hanga ikki á trøðunum, og tað hava eisini verið boð eftir henni aðrastaðni frá.

– Eg havi ongantíð havt hug at spælt aðrastaðni. Eg rokni ikki við, at eg hevði dugað at spælt fyri pengar. Eg vil bara spæla við mínum barndómsfelag. Tað hevði ikki sagt mær nakað vunnið við einum felag, sum ikki er mítt, sigur Rebekka og undirstrikar, at hon helst ongantíð fer úr StÍF.

– Eg havi altíð víst fyrispurningunum aftur. Eg haldi at tey nú eru givin við at spyrja seg fyri. Kanska er tað tí eg altíð sigi nei, ella man tað vera tí at kvaliteturin er minkaður, sigur Rebekka skemtandi.

Ein nýggj

Liðið hjá StÍF í ár minnir nógv um tað, sum tær høvdu í fjør. Tó verður ein gamal kenningur við aftur. Talan er um Ninna Katrin Johansen, sum áður hevur verið ársins stjørnuskot og

ársins leikari í føroyskum handbólti. Hon hevur búð niðri, men flytur nú heimaftur og verður við einaferð í hesum kappingarárinum. Eins og Rebekka Justinussen, so er Ninna Katrin lām og kann røkja plássini frá miðjuni og út á høgra vong.

Á venjarabonkinum er útskifting farin fram. Pauli Poulsen, sum hevur verið venjari seinastu tvey árin, hevur nú halgað seg til fótibóltin, har hann er høvuðsvenjari hjá Skála í Effodeildini.

Nýggjur venjari er danski Tomasz Zilberberg, sum eisini skal standa á odda fyri mansliðnum.

Umframt tilgongdina av Ninna Katrin Johansen, so hava nógvir ungar í felagnum fingið møguleikan at venja við besta liðnum.

Fótibóltur

Á Skála og Strondum og har um vegir stríðast tey við sama trupulleika ár undan ári. Tey hava StÍF og handbólt, men so hava tey eisini Skála og fótibóltin. Summar tíðir gongur tað hond í hond, men tað kann so sanniliga eisini spennast bein hvørt fyri øðrum.

– Tað, sum altíð er hjá okkum, er at fótibólturin órógvur. Fótibólturin endar ikki fyrr enn handbólturin er byrjaður, so tær (sum spæla fótibólt,

red.) eru ikki nógv við í uppstartinum, sigur Rebekka og peikar á, at hóast tað órógvur samanspæl og annað tekniskt, so eru tær, sum koma frá fótibóltinum, í sera góðari kropsligari venjing.

– Á bygd hevur man brúk fyri øllum spælarum. Um tær velja annað, so hevur man hvørki fótibólt ella handbólt, sigur Rebekka.

Málið

Fyrireikingarnar hjá StÍF hava ikki verið av teimum bestu. Umframt manglandi spælarar vegna fótibóltin, so varð venjaraspurningurin ikki avgreiddur fyrr enn heilt nýliga.

StÍF hevur spælt tveir venjingardystir ímóti Stjørnuni. Tað bleiv til ein sigur og eitt tap, og nú hyggja tær fram ímóti Hvonndeildini.

– Vit høvdu væl tímað at spælt við har tað er stuttligt, men sum uppstarturin hevur verið, so sær tað ikki soleiðis út. Kanska upp ímóti miðjuni og nærkast bronsuni, sigur Rebekka Justinussen um vónirnar hjá StÍF.

Hon peikar tó á, at tær í fjør spældu seg í hálvfinaluna í steypakappingini, og at hetta hevur givið spælarunum blóð upp á tonnina.